Zadania z metody ASP

1. Wykaż, że zbiór I jest stabilnym modelem dla programu Π .

```
 \begin{array}{ll} \text{(a)} & I=\{q\}, & \Pi=\{p\leftarrow \text{ not }q.,\ q\leftarrow \text{ not }p.,\ r\leftarrow p, \text{ not }q.\}\\ \text{(b)} & I=\{p,r\}, & \Pi=\{p\leftarrow \text{ not }q.,\ q\leftarrow \text{ not }p.,\ r\leftarrow p, \text{ not }q.\}\\ \end{array}
```

2. Wykaż, że zbiór I nie jest stabilnym modelem dla programu Π .

```
(a) I=\varnothing, \Pi=\{p\leftarrow \text{ not }q.,\ q\leftarrow \text{ not }p.,\ r\leftarrow p, \text{ not }q.\}

(b) I=\{p,q,r\}, \Pi=\{p\leftarrow \text{ not }q.,\ q\leftarrow \text{ not }p.,\ r\leftarrow p, \text{ not }q.\}
```

3. Znajdź stabilny model dla poniższego programu.

```
a :- d, not b.
b :- not d.
d.
```

4. Dany jest graf skierowany, którego wierzchołki ponumerowano kolejnymi liczbami naturalnymi od zera zaczynając. Niech *v* będzie jednoargumentowym predykatem opisującym wierzchołki, a *e* niech będzie dwuargumentowym predykatem opisującym krawędzie tego grafu. Jaki problem rozwiązuje poniższy program logiczny, zakładając, że rozwiązanie daje się odczytać z atomów *in*(liczba, liczba) występujących w optymalnym modelu.

```
{in(I,J)} :- e(I,J).
r(0).
r(Y) :- in(0,Y).
r(Y) :- in(X,Y), r(X).
:- not r(5).
:- v(X), #count{X,Y : in(X,Y)} > 1.
:- v(Y), #count{X,Y : in(X,Y)} > 1.
:- in(5, X).
:- in(X, 0).
:- in(X, Y), not r(X).
#maximize{1, I, J : in(I, J)}.
```

5. Dany jest graf skierowany, którego wierzchołki ponumerowano kolejnymi liczbami naturalnymi od zera zaczynając. Niech v będzie jednoargumentowym predykatem opisującym wierzchołki, a e niech będzie dwuargumentowym predykatem opisującym krawędzie tego grafu. Jaki problem rozwiązuje poniższy program logiczny, zakładając, że rozwiązanie daje się odczytać z atomów in(liczba, liczba) występujących w stabilnym modelu.

```
{in(I,J)} :- e(I, J).
reachable(Y) :- in(0, Y).
reachable(Y) :- in(X, Y), reachable(X).
:- in(U, V), in(W, V), U != W.
:- in(U, V), in(U, W), V != W.
:- v(U), not reachable(U).
```

- 6. Które z niżej wymienionych stwierdzeń są prawdziwe?
 - (1) To jest lista dwunastu stwierdzeń.
 - (2) Dokładnie trzy stwierdzenia z ostatnich sześciu są prawdziwe.
 - Dokładnie dwa spośród tych, które ponumerowano liczbą parzystą są prawdziwe.
 - (4) Jeśli piąte jest prawdziwe to szóste i siódme też są prawdziwe.
 - (5) Trzy poprzednie stwierdzenia są fałszywe.
 - (6) Dokładnie cztery spośród tych, które ponumerowano liczbą nieparzystą są prawdziwe.
 - (7) Stwierdzenie drugie albo trzecie jest prawdziwe, ale nie obydwa.
 - (8) Jeśli siódme jest prawdziwe to piąte i szóste też są prawdziwe.
 - (9) Dokładnie trzy stwierdzenia z pierwszych sześciu są prawdziwe.
 - (10) Dwa następne stwierdzenia są prawdziwe.
 - (11) Dokładnie jedno stwierdzenie spośród siódmego, ósmego i dziewiątego jest prawdziwe.
 - (12) Dokładnie cztery z powyższych jedenastu stwierdzeń są prawdziwe.
- 7. Znajdź minimalną liczbę przesunięć prowadzącą do uzyskania układu z prawej strony, rozpoczynając grę od układu z lewej strony. Dopuszczalne są tylko przesunięcia poziome lub pionowe. Na przykład w układzie początkowym pokazanym poniżej, możliwe są dwa przesunięcia: 1 schodzi w dół lub 2 przesuwa się w lewo. Dana liczba po przesunięciu tworzy puste miejsce, na które można przesunąć inną liczbe.

3	7	8	1	2	3
1	4	5	4	5	6
	2	6	7	8	

8. Dany jest graf skierowany G bez pętli i bez krawędzi wielokrotnych, którego wierzchołki ponumerowano liczbami od 0 do n. Dla grafu G znaleźć podzbiór wierzchołków U (o ile taki podzbiór istnieje), w którym żadne dwa wierzchołki nie są połączone krawędzią oraz jeśli $v \in V(G)$ jest wierzchołkiem nie należącym do podzbioru U, to w U istnieje co najmniej jeden wierzchołek u połączony z v krawędzią (v, u).